SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 30. septembra 2010*

V zadevi C-133/09,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Fővárosi Bíróság (Madžarska) z odločbo z dne 23. februarja 2009, ki je prispela na Sodišče 8. aprila 2009, v postopku

József Uzonyi

proti

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, C. Toader, sodnica, K. Schiemann, L. Bay Larsen (poročevalec), sodnika, in A. Prechal, sodnica,

* Jezik postopka: madžarščina.

generalni pravobranilec: J. Mazák,
sodni tajnik: B. Fülöp, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 8. julija 2010,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za J. Uzonyija Y. Uzonyi, ügyvéd,

– za madžarsko vlado R. Somssich, M. Fehér in K. Szíjjártó, zastopniki,

– za Evropsko komisijo B. Simon in F. Clotuche-Duvieusart, zastopnika,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 143ba(1) Uredbe Sveta (ES) št. 1782/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ter o spremembi uredb (EGS) št. 2019/93, (ES) št. 1452/2001, (ES) št. 1453/2001, (ES) št. 1454/2001, (ES) 1868/94, (ES) št. 1251/1999, (ES) št. 1254/1999, (ES) št. 1673/2000, (EGS) št. 2358/71 in (ES) št. 2529/2001 (UL L 270, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 319/2006 z dne 20. februarja 2006 (UL L 58, str. 32, v nadaljevanju: Uredba št. 1782/2003).

2 Ta predlog je bil vložen v sporu med J. Uzonyijem in Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve (centralni organ urada za kmetijstvo in razvoj podeželja, v nadaljevanju: Hivatal) glede vloge za ločeno plačilo za sladkor.

Pravni okvir

Pravo Skupnosti

3 Člen 143ba Uredbe št. 1782/2003 z naslovom „Ločeno plačilo za sladkor“ v odstavku 1, prvi pododstavek, določa:

„Z odstopanjem od člena 143b se lahko nove države članice, ki uporabljajo shemo enotnega plačila na površino, do 30. aprila 2006 odločijo, da za leta 2006, 2007 in 2008 odobrijo ločeno plačilo za sladkor kmetom, ki so upravičeni v skladu s shemo enotnega plačila na površino. Ločeno plačilo za sladkor se odobri na podlagi objektivnih in nediskriminatornih meril, kot na primer:

– količin sladkorne pese, sladkornega trsa ali cikorije, zajetih v pogodbah o dobavi, sklenjenih v skladu s členom 19 Uredbe (ES) št. 1260/2001,

– količin sladkorja ali inulinskega sirupa, proizvedenega v skladu z Uredbo (ES) št. 1260/2001,

– povprečnega števila hektarjev, zasejanih s sladkorno peso, sladkornim trsom ali cikorijo, ki se uporabljajo za proizvodnjo sladkorja ali inulinskega sirupa in so zajeti v pogodbah o dobavi, sklenjenih v skladu s členom 19 Uredbe Sveta (ES) št. 1260/2001,

ter ob upoštevanju reprezentativnega obdobja enega ali več tržnih let 2004/2005, 2005/2006 in 2006/2007, ki je lahko različno za vsak proizvod in ki ga določijo države članice pred 30. aprilom 2006.“

4 Člen 1, točka 2, Uredbe Sveta (ES) št. 2011/2006 z dne 19. decembra 2006 o prilagoditvi Uredbe (ES) št. 1782/2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, Uredbe (ES) št. 318/2006 o skupni ureditvi trgov v sektorju sladkorja in Uredbe (ES) št. 320/2006 o ustanovitvi začasne sheme za prestrukturiranje industrije sladkorja v Skupnosti zaradi pristopa Bolgarije in Romunije k Evropski uniji (UL L 384, str. 1), ki je začela veljati 1. januarja 2007, je nadomestil drugi stavek člena 143ba(1), prvi pododstavek, s tem besedilom:

„Odobri se ob upoštevanju reprezentativnega obdobja enega ali več tržnih let 2004/05, 2005/06 in 2006/07, ki je lahko različno za vsak proizvod in ga določijo države članice pred 30. aprilom 2006, ter na podlagi meril, ki so objektivna in niso diskriminacijska, kot so:

– količine sladkorne pese, sladkornega trsa ali cikorije, zajete v pogodbah o dobavi, sklenjenih v skladu s členom 19 Uredbe (ES) št. 1260/2001 ali členom 6 Uredbe (ES) št. 318/2006, kot je ustrezno,

– količine sladkorja ali inulinskega sirupa, proizvedenega v skladu z Uredbo (ES) št. 1260/2001 ali Uredbo (ES) št. 318/2006, kot je ustrezno,

– povprečno število hektarjev, na katerih se prideluje sladkorna pesa, sladkorni trs ali cikorija, ki se uporabljajo za proizvodnjo sladkorja ali inulinskega sirupa in so zajeti v pogodbah o dobavi, sklenjenih v skladu s členom 19 Uredbe (ES) št. 1260/2001 ali členom 6 Uredbe (ES) št. 318/2006, kot je ustrezno.“

5 Tožena stranka se na to spremembo, ki se *ratione temporis* ne uporablja za spor o glavni stvari, sklicuje v sporu o glavni stvari kot na element razlage člena 143ba Uredbe št. 1782/2003.

Nacionalna ureditev

6 Člen 2(1) uredbe 48/2006 (VI.22.) ministrstva za kmetijstvo in razvoj podeželja (FVM) o ločenem plačilu za sladkor kmetom, ki so do njega upravičeni na podlagi sistema enotnega plačila na površino (*Magyar Közlöny*, 2006/75, v nadaljevanju: uredba ministrstva za kmetijstvo in razvoj podeželja) določa:

„Pravico do plačila imajo kmetje, ki:

(a) lahko v upoštevnem letu zaprosijo za enotno plačilo na površino v skladu s specialnimi predpisi;

(b) imajo v upoštevnem obdobju pravico do dobave pese ali imajo sklenjeno pogodbo na podlagi kvote za sladkor, ki velja za Slovenijo;

(c) so izpolnili obveznosti, ki izhajajo iz pravice do dobave sladkorne pese.

[…]“

7 Pravica do dobave ustreza količini sladkorne pese, potrebne za pridelavo količine sladkorja, ki je pokrita s kvoto za sladkor, dodeljeno državi članici na podlagi prava Skupnosti.

8 Člen 5 uredbe ministrstva za kmetijstvo in razvoj podeželja določa:

„1. K vlogi za plačilo je treba priložiti:

(a) dokazilo sveta za sladkor, v katerem je navedena količina (v tonah) iz naslova pravice do dobave (16 %), ki je pripadala vlagatelju na dan 1. julija 2004 in 1. julija 2005 (izračunati jo je treba na podlagi enotne predpostavke, da donos znaša 140 kg na tono);

(b) dokazilo subjekta, ki upravlja s pravicami in ki mu je bila dodeljena kvota za predelavo sladkorne pese glede na količino sladkorne pese ‚A‘ in ‚B‘ (16 %), dobavljene v skladu s pogodbo o pridelavi za poslovni leti 2004/2005 in 2005/2006

(če je to potrebno, se dokazila predelovalcev popravijo ob upoštevanju enotne predpostavke donosa 140 kg sladkorja na tono);

(c) dokazilo pristojnega regionalnega združenja pridelovalcev sladkorne pese, da prosilec izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz pravice do dobave,

(d) kakršna koli druga dokazila o izpolnjevanju pogojev.

2. V primeru članov združenja pridelovalcev predelovalci potrdijo celotno količino, ki jo je dobavilo združenje, medtem ko to potrdi posamezne količine, ki so jih prek združenja dobavili njegovi člani.

[…]“

Postopek v glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

9 J. Uzonyi, tožeča stranka v postopku v glavni stvari, je 28. junija 2006 pri Hivatal za leto 2006 vložil vlogo za ločeno plačilo za sladkor za svoj pridelek sladkorne pese, dobavljene prek zadružne organizacije, ki ima vlogo posredovanja, koordiniranja in pomoči pri pridelovalni dejavnosti kmetov, ki jih združuje.

10 Vendar je lahko J. Uzonyi predložil dokazila o pravici do dobave pese in spoštovanju obveznosti, povezanih s to pravico, le v razmerju do zadružne organizacije.

11 Hivatal je z odločbo z dne 18. aprila 2007 njegovo vlogo zavrnilo, ker je štelo, da vlagatelj nima pravice do pomoči, saj ni predložil dokazil, zahtevanih v skladu s členom 5(1) uredbe ministrstva za kmetijstvo in razvoj podeželja.

12 J. Uzonyi je zoper to zavrnilno odločbo vložil pritožbo.

13 Ministrstvo za kmetijstvo in razvoj podeželja, pod pristojnost katerega spada Hivatal, tožena stranka v glavni stvari, je navedeno pritožbo zavrnilo z odločbo z dne 6. julija 2007.

14 V utemeljitev zavrnitve je bilo navedeno, da imajo pravico do plačila samo kmetje, ki imajo pravico do dobave pese in ki izpolnijo obveznosti, ki jih imajo na podlagi te pravice. Ker se priložena dokazila niso nanašala na pravico do dobave in izpolnitev obveznosti, ki jih ima sam predlagatelj, temveč na tiste, ki jih ima zadružna organizacija, naj torej zahteve iz člena 5(1) uredbe ministrstva za kmetijstvo in razvoj podeželja ne bi bile izpolnjene.

15 J. Uzonyi je pri predložitvenem sodišču vložil tožbo zoper zavrnilno odločbo. Sklicuje se na diskriminacijo med pridelovalci, ki sladkorno peso dobavljajo sami, in tistimi, ki jo dobavljajo prek zadružne organizacije. Predlaga, naj se po analogiji uporabi

člen 5(2) uredbe ministrstva za kmetijstvo in razvoj podeželja v zvezi z dobavo sladkorne pese prek združenj pridelovalcev.

16 Tožena stranka v glavni stvari pred predložitvenim sodiščem trdi, da se uporaba objektivnih in nediskriminatornih meril nanaša na reprezentativno obdobje, na katero se sklicuje člen 143ba Uredbe št. 1782/2003, in ne na v tej določbi navedene osebe, upravičene do plačila. Potrditev za svojo trditev je našla v spremembi člena 143ba Uredbe št. 1782/2003, ki jo vsebuje člen 1, točka 2, Uredbe št. 2011/2006. Ta sprememba naj bi preprosto natančneje določila besedilo predpisa, ne da bi spremenila njegov pomen. Tako pred spremembo kot po njej naj bi se torej uporaba objektivnih in nediskriminatornih meril nanašala le na reprezentativno obdobje.

17 Predložitveno sodišče meni, da člena 2 in 5 uredbe ministrstva za kmetijstvo in razvoj podeželja iz plačila izključujeta kmete, ki nimajo neposredne pogodbene povezave s proizvajalci sladkorja, ampak so sklenili pogodbe o pridelavi z zadružno organizacijo, ki razpolaga s pravico do dobave, izračunano glede na površine, ki jih obdelujejo vanjo vključeni pridelovalci. Ti kmetje naj namreč ne bi mogli dokazati, da imajo sami pravico do dobave, ki je v skladu z uredbo ministrstva za kmetijstvo in razvoj podeželja potrebna za pridobitev plačila.

18 Isto sodišče poudarja, da pa je lahko kmetom, ki so člani združenja pridelovalcev in ki nimajo neposredne pogodbene povezave s proizvajalci sladkorja, ampak so sklenili pogodbe o pridelavi z združenjem, ki razpolaga s pravico do dobave, izračunano glede na površine, ki jih obdelujejo pridelovalci, ki so vanjo vključeni, omogočeno ločeno

plačilo za sladkor na podlagi člena 5(2) uredbe ministrstva za kmetijstvo in razvoj podeželja, če predložijo dokazilo tega združenja.

19 To sodišče meni, da je treba upoštevati ustaljeno sodno prakso Sodišča, v skladu s katero je člen 34(2), drugi pododstavek, ES, ki prepoveduje vsakršno diskriminacijo v okviru skupne kmetijske politike, zgolj natančnejši izraz splošnega načela enakosti.

20 Predložitveno sodišče meni, da besedilo določbe prava Skupnosti, glede katere je treba podati razlago, ni jasno, zlasti ob upoštevanju okoliščine, da je bila ta določba naknadno spremenjena. Dodaja, da če bi Sodišče odločilo, da so v skladu z zgoraj navedenim členom 143ba Uredbe št. 1782/2003 pridelovalci, ki sladkorno peso dobavijo prek zadružne organizacije, upravičeni do ločenega plačila za sladkor – enako kot pridelovalci, ki dobavo opravijo sami – bo tožeči stranki in mnogim drugim pritožnikom, ki so začeli postopke pred sodišči, na podlagi uporabe člena 5(2) uredbe ministrstva za kmetijstvo in regionalni razvoj po analogiji mogoče naknadno priznati ločeno plačilo za sladkor za leto 2006.

21 V teh okoliščinah je Fővárosi Bíróság prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali iz izraza ‚ločeno plačilo za sladkor se odobri na podlagi objektivnih in nediskriminatornih meril' iz člena 143ba(1) Uredbe št. 1782/2003 v različici, ki je veljala do 31. decembra 2006, izhaja, da – v delu, ki se nanaša na pravico do ločenega plačila za sladkor v zvezi z enotnimi plačili na površino – med kmeti ni mogoče razlikovati glede na to, ali sladkorno peso v predelavo dobavijo neposredno (na svoj račun) ali posredno (prek zadružne organizacije)?"

Vprašanje za predhodno odločanje

22 Predložitveno sodišče z vprašanjem, ki ga je treba obravnavati ob upoštevanju obrazložitve predložitvene odločbe, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 143ba(1) Uredbe št. 1782/2003 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki pravico do ločenega plačila za sladkor izključuje za kmete, ki nimajo pravice do dobave in sladkorno peso dobavijo proizvajalcu sladkorja prek zadružne organizacije, ki navedeno pravico ima, medtem ko ta ureditev ločeno plačilo priznava kmetom, ki imajo pravico do dobave in sladkorno peso dobavljajo neposredno proizvajalcu sladkorja, ter kmetom, ki nimajo pravice do dobave, vendar so člani združenja pridelovalcev in sladkorno peso proizvajalcu sladkorja dobavljajo prek tega združenja, ki ima pravico do dobave.

23 Da bi bilo mogoče odgovoriti na to vprašanje, je treba ugotoviti, ali taka nacionalna ureditev pomeni diskriminacijo, ki je prepovedana s členom 143ba Uredbe št. 1782/2003.

24 Ob upoštevanju trditev tožeče stranke v sporu o glavni stvari je treba najprej ugotoviti, da:

– člen 143ba Uredbe št. 1782/2003 v vseh jezikovnih različicah verzije, ki se uporablja za spor o glavni stvari, jasno določa, da se kmetom, ki so upravičeni v skladu s shemo enotnega plačila na površino, ločeno plačilo za sladkor odobri na podlagi objektivnih in nediskriminatornih meril;

– nobena jezikovna različica navedenega člena ne povezuje objektivnih in nediskriminatornih meril na eni strani in določitve reprezentativnih obdobij na drugi strani.

25 Poznejša sprememba člena 143ba na podlagi člena 1, točka 2, Uredbe št. 2011/2006 ne vzbuja dvoma o teh ugotovitvah.

26 Čeprav namreč ni mogoče izključiti možnosti, da bi bila določba o spremembi izjemoma element razlage spremenjene določbe, pa ta možnost je izključena, če je prejšnja določba jasna v vseh jezikovnih različicah.

27 Vsekakor je očitno, da določba o spremembi, navajana v tej zadevi, ni jasna v vseh devetnajstih jezikovnih različicah. V šestih jezikovnih različicah, in sicer v danščini, estonščini, francoščini, madžarščini, poljščini in portugalščini, vsebuje redakcijske razlike, ki povzročajo dvoumnost v zvezi z vprašanjem, ali se uporaba objektivnih in nediskriminatornih meril zahteva pri dodelitvi plačila ali pri določitvi reprezentativnega obdobja.

28 Razen tega je pomen v preostalih trinajstih jezikovnih različicah, in sicer v španščini, češčini, nemščini, grščini, angleščini, italijanščini, latvijščini, litovščini, nizozemščini, slovenščini, slovaščini, finščini in švedščini enako jasen kot v določbi, za katero se predlaga razlaga.

29 Torej je treba šteti, da člen 143ba Uredbe št. 1782/2003 novim državam članicam nalaga, da pri dodeljevanju ločenih plačil za sladkor uporabijo objektivna in nediskriminatorna merila.

30 Ta člen tako samo ponavlja prepoved diskriminacije iz člena 34(2), drugi pododstavek, ES.

31 V zvezi s tem je v skladu z ustaljeno sodno prakso prepoved vsakršne diskriminacije v okviru skupne kmetijske politike zgolj poseben izraz splošnega načela enakosti, ki zahteva, da se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in da se različni položaji ne obravnavajo enako, razen če je tako razlikovanje objektivno utemeljeno (glede člena 34(2), drugi pododstavek, ES glej zlasti sodbe Sodišča z dne 11. julija 2006 v zadevi Franz Egenberger, C-313/04, ZOdl., str. I-6331, točka 33; z dne 11. junija 2009 v zadevi Agrana Zucker, C-33/08, ZOdl., str. I-5035, točka 46, in z dne 20. maja 2010 v zadevi Agrana Zucker, C-365/08, ZOdl., str. I-4341, točka 42).

32 Člen 143ba je bil v Uredbo št. 1782/2003, v različici pred spremembami, vstavljen z Uredbo št. 319/2006.

33 Iz uvodnih izjav 2, 6, 7 in od 9 do 11 Uredbe št. 319/2006 je razvidno, da je njen cilj zagotoviti dohodkovno podporo „kmetom“, ki pridelujejo sladkorno peso in ki so upravičeni v skladu s shemo enotnega plačila na površino.

34 Navedena uredba ne določa nobene povezave med dodelitvijo ločenega plačila za sladkor in tem, ali kmetje sladkorno peso proizvajalcem dobavijo neposredno ali posredno. Prav tako ne določa povezave med ločenim plačilom za sladkor in tem, ali kmet ima pravico do dobave ali ne.

35 Ob upoštevanju cilja Uredbe št. 319/2006 so torej kmetje, ki pridelujejo sladkorno peso, v primerljivem položaju, ne glede na to, ali pridelek proizvajalcu sladkorja dobavljajo neposredno ali posredno in ali imajo sami pravico do dobave, ki je določena z nacionalno ureditvijo.

36 V skladu z razlago nacionalnega prava, ki se uporablja v sporu o glavni stvari, kot jo je podalo predložitveno sodišče in jo nato potrdilo v odgovor na zahtevo za pojasnila, ki jo je Sodišče nanj naslovilo zaradi razlik v razlagi tega prava v pisnih stališčih, ki so bila predložena Sodišču, kmet, ki je v zadružni organizaciji in sam nima pravice do dobave ter sladkorno peso proizvajalcu sladkorja dobavlja prek zadružne organizacije, ki pravico do dobave ima, ne more neposredno prejeti ločenega plačila za sladkor, za razliko od, prvič, kmeta, ki ima pravico do dobave in dobavo opravi sam ter, drugič, kmeta, ki nima pravice do dobave in ki peso proizvajalcu sladkorja dobavi prek združenja pridelovalcev, katerega član je in ki to pravico ima.

37 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da nacionalna ureditev, kot je ta v postopku v glavni stvari, primerljive položaje obravnava različno.

38 Torej je treba preveriti, ali je različna obravnava objektivno utemeljena.

39 Madžarska vlada je v pisnih stališčih zatrjevala, da zadružna organizacija po navadi bolje izpolnjuje administrativne naloge, povezane z ločenim plačilom za sladkor. Rešitev, ki jo je izbralo nacionalno pravo, naj bi bila načeloma ugodnejša za pridelovalca.

Spodbujala naj bi učinkovito obravnavo spisov, saj se mora organ izreči le o vlogah zadružnih organizacij, in ne o vlogah vseh pridelovalcev, ki so v njej.

40 Madžarska vlada je med ustnim postopkom pojasnila, da mora biti zadružna organizacija sama upravičena do sheme enotnega plačila na površino, da bi izpolnjevala pogoje iz člena 143ba Uredbe št. 1782/2003.

41 Vendar je treba poudariti, da v skladu z razlago predložitvenega sodišča dejstvo, da kmet pripada združenju pridelovalcev, ne onemogoča dodelitve ločenega plačila za sladkor neposredno navedenemu kmetu, pa čeprav ta sam nima pravice do dobave.

42 Torej lahko kmetje, ki so člani združenja pridelovalcev, sami vložijo vlogo za delno plačilo za sladkor, ne da bi se zoper njih uveljavljal argument, da bi bila skupinska obravnava vlog učinkovitejša. Ta argument pa lahko velja tako za to kategorijo kmetov kot za kmete, ki so v zadružni organizaciji in nimajo pravice do dobave.

43 Sicer pa tudi ob predpostavki, da je mogoče navedeni argument uveljavljati zoper kmete, ki so v zadružni organizaciji, in kmete, ki so člani združenja ter proizvajalcu sladkorja ne dobavljajo sami, ta vsekakor ne more pomeniti objektivne utemeljitve za različno obravnavo teh dveh kategorij kmetov v primerjavi s kmeti, ki proizvajalcu sladkorja dobavljajo sami.

44 Zlasti se nanj ni mogoče sklicevati, če je končna posledica pogojev, določenih za dodelitev ločenega plačila na podlagi vloge posrednika ta, da zadevni kmetje ne bi bili upravičeni do tega plačila, na primer če:

– ti kmetje, soočeni z nedejavnostjo posrednika, ne bi imeli možnosti, da namesto njega sami vložijo vlogo za ločeno plačilo;

– bi bila vložitev vloge za ločeno plačilo s strani posrednika v imenu kmetov pogojena s tem, da je posrednik sam upravičen do sheme enotnega plačila na površino, medtem ko člen 143ba Uredbe št. 1782/2003 postavlja to zahtevo samo za kmeta, ki sam predlaga ločeno plačilo, in ne za posrednika, ki ga zastopa.

45 Zato je treba ugotoviti, da različna obravnava, kot je ta v sporu o glavni stvari, ni objektivno utemeljena.

46 Torej je treba na zastavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 143ba Uredbe št. 1782/2003 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki pravico do ločenega plačila za sladkor izključuje za kmete, ki nimajo pravice do dobave in sladkorno peso dobavijo proizvajalcu sladkorja prek zadružne organizacije, ki navedeno pravico ima, medtem ko ta ureditev ločeno plačilo priznava kmetom, ki imajo pravico do dobave in sladkorno peso dobavljajo neposredno proizvajalcu sladkorja, ter kmetom, ki nimajo pravice do dobave, vendar so člani združenja pridelovalcev in sladkorno peso proizvajalcu sladkorja dobavljajo prek tega združenja, ki ima pravico do dobave.

47 Vsekakor mora nacionalno sodišče presoditi, ali je mogoča taka razlaga nacionalnega prava, ki bo v skladu z upoštevnim pravom Skupnosti.

Stroški

48 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Člen 143ba(1) Uredbe Sveta (ES) št. 1782/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ter o spremembi uredb (EGS) št. 2019/93, (ES) št. 1452/2001, (ES) št. 1453/2001, (ES) št. 1454/2001, (ES) 1868/94, (ES) št. 1251/1999, (ES) št. 1254/1999, (ES) št. 1673/2000, (EGS) št. 2358/71 in (ES) št. 2529/2001, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 319/2006 z dne 20. februarja 2006, je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki pravico do ločenega plačila za sladkor izključuje za kmete, ki nimajo pravice do dobave in sladkorno peso

dobavijo proizvajalcu sladkorja prek zadružne organizacije, ki navedeno pravico ima, medtem ko ta ureditev ločeno plačilo priznava kmetom, ki imajo pravico do dobave in sladkorno peso dobavljajo neposredno proizvajalcu sladkorja, ter kmetom, ki nimajo pravice do dobave, vendar so člani združenja pridelovalcev in sladkorno peso proizvajalcu sladkorja dobavljajo prek tega združenja, ki ima pravico do dobave.

Podpisi